

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przesłanką odrzucenia skargi był stosunek pracy łączący radców prawnych reprezentujących Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z tym Urzędem, który zdaniem Sądu wyklucza możliwość reprezentowania przez nich strony skarżącej przed Sądem.

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej podnosi przeciwko zaskarżonemu postanowieniu następujące zarzuty:

Po pierwsze, zarzut naruszenia art. 19 akapit 3 i 4 w związku z art. 53 akapit 1 Statutu oraz w związku z art. 254 akapit 6 TFUE i art. 113 Regulaminu postępowania przed Sądem (zwany dalej „Regulaminem”) poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że przepis ten nie dotyczy radców prawnych zatrudnionych na podstawie umowy o pracę zawartej ze stroną postępowania przed Sądem.

Po drugie, zarzut naruszenia art. 67 ustęp 1 TFUE w związku z art. 113 Regulaminu poprzez brak poszanowania odmiennego systemu prawa 1 tradycji prawnej Państwa Członkowskiego i odrzucenie skargi na skutek uznania, że radcom prawnym pozostającym w stosunku pracy przysługuje mniejszy stopień niezależności niż ten, z jakiego korzysta radca prawny prowadzący działalność w ramach niezależnej od klienta kancelarii.

Po trzecie, zarzut naruszenia art. 5 ust. 1 i 2 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”) w związku z art. 4 ust 1 TUE oraz w związku z art. 113 Regulaminu poprzez uznanie, że przepisy Traktatów umożliwiają różnicowanie zakresu uprawnień radców prawnych w zakresie reprezentacji przed Sądem w sytuacji, gdy prawo Państwa Członkowskiego takiego różnicowania nie przewiduje, a kompetencje w tym zakresie nie zostały przyznane Unii w Traktatach.

Po czwarte, zarzut naruszenia art. 5 ust. 4 TUE w związku z art. 113 Regulaminu poprzez przyjęcie, że odmówienie radcom prawnym pozostającym w stosunku pracy prawa do reprezentowania strony postępowania przed Sądem jest konieczne dla osiągnięcia celów Traktatów.

Po piąte, zarzut naruszenia procedury poprzez brak wystarczającego uzasadnienia zaskarżonego postanowienia.

Odwołanie wniesione w dniu 11 sierpnia 2011 r. przez Rzeczpospolitą Polską od postanowienia Sądu (Siódma izba) z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie T-226/10, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej przeciwko Komisji

(Sprawa C-423/11 P)

(2011/C 311/38)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (Przedstawiciel: M. Szpunar, pełnomocnik)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Żądanie wnoszącego odwołanie

— uchylenie w całości postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 23 maja 2011 w sprawie T-226/10.

Zarzuty i główne argumenty

Przesłanką odrzucenia skargi był stosunek pracy łączący radców prawnych reprezentujących Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z tym Urzędem, który zdaniem Sądu wyklucza możliwość reprezentowania przez nich strony skarżącej przed Sądem. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej podnosi przeciwko zaskarżonemu postanowieniu następujące zarzuty:

Po pierwsze, zarzut naruszenia art. 19 trzeci i czwarty akapit Statutu Trybunału Sprawiedliwości, poprzez jego błędną wykładnię. Przepisy prawa Unii Europejskiej nie harmonizują dopuszczalnych form świadczenia usług prawniczych. Również art. 19 Statutu nie wprowadza ograniczeń w tym zakresie odwołując się wprost do przepisów krajowych. Zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej art. 19 Statutu nie daje podstaw do generalnego i arbitralnego pozbawienia radców prawnych świadczących pomoc prawną na podstawie umowy o pracę prawa do reprezentowania stron przed Trybunałem Sprawiedliwości, ponieważ przepisy prawa polskiego gwarantują w pełni ich niezależność.

Po drugie, zarzut naruszenia zasady proporcjonalności wyrażonej w art. 5 ust. 4 TUE. Zdaniem Rządu Rzeczypospolitej Polskiej wykluczenie możliwości reprezentowania strony przez radcę prawnego związanego ze stroną stosunkiem pracy wykracza poza to, co jest konieczne w celu zapewnienia obsługi prawnej strony przez niezależnego prawnika. Istnieją mniej restrykcyjne środki materialne i formalne, które mogą doprowadzić do osiągnięcia tego samego celu, w szczególności krajowe regulacje odnoszące się do zasad wykonywania zawodu i etyki zawodowej.

Po trzecie, zarzut naruszenia procedury poprzez brak odpowiedniego uzasadnienia. Zdaniem Rządu Rzeczypospolitej Polskiej Sąd nie przedstawił dostatecznego uzasadnienia postanowienia w sprawie T-226/10, w szczególności nie odniósł się do specyfiki stosunku prawnego łączącego radców prawnych z Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 11 sierpnia 2011 r. — Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd, Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd przeciwko Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-424/11)

(2011/C 311/39)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd, Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy określenie „specjalne fundusze inwestycyjne” zawarte w art. 13 część B lit. d) pkt 6 szóstej dyrektywy VAT ⁽¹⁾ i art. 135 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2006/112 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że może ono obejmować: (i) pracowniczy program emerytalny utworzony przez pracodawcę, który ma zapewniać świadczenia emerytalne pracownikom lub (ii) zbiorowy fundusz inwestycyjny, w którym aktywa niektórych takich programów emerytalnych są komasowane w celach inwestycyjnych w sytuacji, gdy w ramach tych programów emerytalnych:
  - a) świadczenia emerytalne uzyskiwane przez uczestnika są określane z góry w statucie programu (poprzez zastosowanie wzoru opartego o staż pracy uczestnika oraz jego wynagrodzenie), a nie w oparciu o wartość aktywów programu;
  - b) pracodawca jest zobowiązany do odprowadzania składek na program;
  - c) wyłącznie pracownicy danego pracodawcy (zwani dalej „uczestnikami”) uprawnieni są do uczestniczenia w programie i otrzymywania z niego świadczeń emerytalnych;
- 2) W świetle (i) celów zwolnienia określonego w art. 13 część B lit. d) pkt 6 szóstej dyrektywy VAT i art. 135 ust. 1 lit. g) dyrektywy Rady 2006/112/WE, (ii) zasady neutralności podatkowej i (iii) okoliczności opisanych zawartych w pytaniu pierwszym powyżej:
  - d) pracownik może swobodnie zdecydować o przystąpieniu do programu;
  - e) pracownik będący uczestnikiem programu jest zazwyczaj zobowiązany do odprowadzania składek na program, obliczonych jako procent jego wynagrodzenia;
  - f) składki pracodawcy oraz uczestników są komasowane przez depozytariusza programu i inwestowane (zasadniczo w papiery wartościowe) w celu utworzenia funduszu, z którego następnie wypłacane są uczestnikom świadczenia w ramach programu;
  - g) w wypadku, gdy aktywa programu są wyższe niż konieczne w celu sfinansowania świadczeń wypłacanych w ramach programu, depozytariusz programu lub pracodawca uprawniony jest do dokonania jednej spośród następujących czynności lub kilku z nich: (i) obniżenia składek pracodawcy na program; (ii) przekazania nadwyżki lub jej części pracodawcy; (iii) zwiększenia świadczeń na rzecz członków w ramach programu;
  - h) jeśli aktywa funduszu są niższe niż konieczne w celu sfinansowania świadczeń wypłacanych w ramach programu, pracodawca zazwyczaj zobowiązany jest do wyrównania deficytu, a jeśli tego nie uczyni lub nie będzie w stanie tego uczynić, świadczenia wypłacane na rzecz uczestników ulegną obniżeniu;
  - i) program zezwala uczestnikom na odprowadzanie dodatkowych dobrowolnych składek, które nie są zatrzymywane przez program, ale przekazywane osobie trzeciej w celach inwestycyjnych oraz w celu zapewniania dodatkowych świadczeń w oparciu o wyniki dokonanych inwestycji (takie rozwiązania nie podlegają podatkowi VAT);
  - j) członkom przysługuje prawo wypłaty transferowej przysługujących im zgromadzonych środków (wycenionych poprzez zastosowanie wartości aktuarialnej tychże świadczeń w momencie przeniesienia) do innego programu emerytalnego;
  - k) dla celów podatku dochodowego pobieranego przez państwa członkowskie składki pracodawcy i uczestników odprowadzane do programu nie są traktowane jako dochód uczestników;
  - l) dla celów podatku dochodowego pobieranego przez państwa członkowskie świadczenia emerytalne uzyskiwane przez uczestników w ramach programu traktowane są jako ich dochód; oraz
  - m) to pracodawca, a nie uczestnicy programu, ponosi koszt wynagrodzenia z tytułu zarządzania funduszem?